

KAPITAN KLOSS

Nr 1

Cena zł 20.—

Agent J-23

KRONIKA WOJNY 1939–1945

Druga wojna światowa 1939–1945 rozpętana została w Europie przez hitlerowskie Niemcy i faszystowskie Włochy, a na Dalekim Wschodzie przez militarystyczną Japonię. W państwach tych, związanych w 1936–37 r. antykominternowskim paktem osi Berlin–Rzym–Tokio, narastały skrajnie nacjonalistyczne i militarystyczne tendencje ekspansji, uzasadniane niesprawiedliwym podziałem świata i brakiem przestrzeni życiowej. Niemcy, dążąc do rewanżu za klęskę poniesioną w I wojnie światowej i realizując swą tradycyjną tendencję agresji na Wschodzie, łamali systematycznie postanowienia traktatów zawartych w Wersalu i Locarno. W 1936 r. wkroczyli do zdemilitaryzowanej strefy Nadrenii i wraz z Włochami udzielili zbrojnego poparcia gen. Franco w Hiszpanii. W 1938 r. wkroczyli do Austrii i Sudetów i wysunęli roszczenia terytorialne w stosunku do Polski. W 1939 r. zajęli resztę Czechosłowacji tworząc protektorat Czech i Moraw oraz proklamowali fikcyjnie niepodległą Słowację, zerwali pakt o nieagresji z Polską i umowę z Anglią, ponawiając roszczenia terytorialne wobec Polski. Włochy w 1935 r. napadły na Abisynię, a w 1939 r. anektowały Albanię. Japonia w 1931 r. zajęła Mandżurię, a w 1937 r. rozpoczęła wojnę w celu opanowania Chin. Państwa zachodnie (Anglia, Francja, USA), stosując w tym czasie politykę nieinterwencji, pragnęły za cenę ustępstw opóźnić wybuch wojny i skierować agresję hitlerowską na Wschód, wobec czego ZSRR, dążąc również do opóźnienia konfliktu zbrojnego, zawarł z Niemcami pakt. Polska, związana z Francją i Anglią umowami o wzajemnej pomocy na wypadek agresji odrzuciła niemieckie roszczenia terytorialne i przystąpiła do mobilizacji.

1 września 1939 r. hitlerowskie Niemcy dokonały wobec Polski agresji zbrojnej. Armia polska, mimo że nie zdążyła jeszcze zakończyć mobilizacji, jako pierwsza w Europie stawiła Niemcom zbrojny opór, co było równoznaczne z wybuchem II wojny światowej.

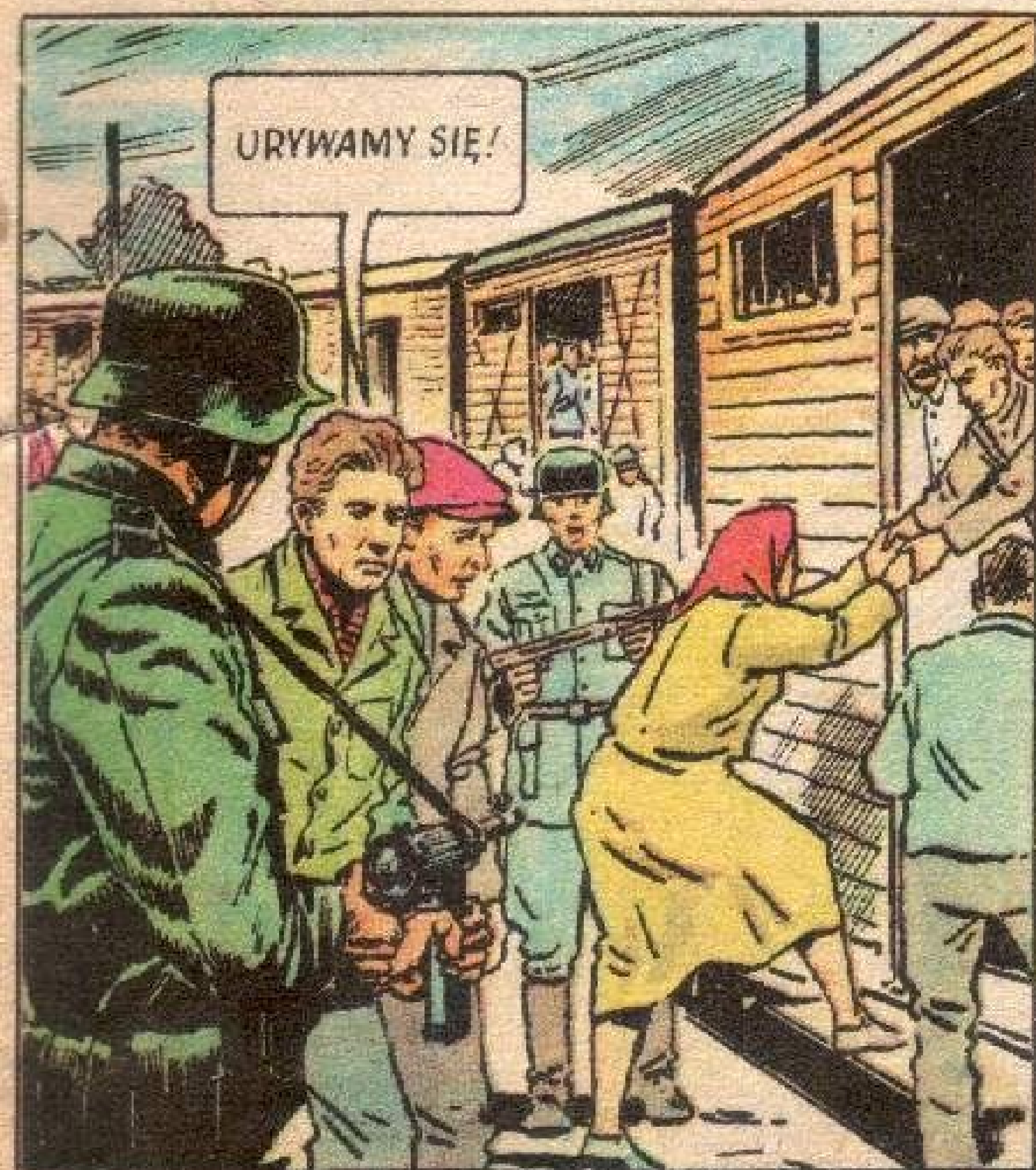
Wojna obronna Polski 1.9–5.10.1939 r. była pierwszą fazą II wojny światowej. Niemiecki plan kampanii przeciwko Polsce przewidywał błyskawiczne opanowanie polskiego terytorium, pozbawienie Polski niepodległości, zniszczenie jej sił zbrojnych i wyeliminowanie Polski jako czynnika militarnego. Mimo dramatycznych apeli do sojuszników zachodnich (Anglia i Francja wypowiedziały Niemcom wojnę 3.9.) Polska walczyła w osamotnieniu, dźwigając na swych barkach cały ciężar początkowego okresu wojny. Działania obronne utrudniały m. in.: położenie geo-polityczne, umożliwiające Niemcom dwustronne oskrzydlenie Polski, od północy – z Pojezierza Mazurskiego, a od południa – z okupowanych terenów czeskich, łatwość odcięcia baz morskich od reszty kraju oraz niekorzystny stosunek sił wyrażający się wielokrotną niemiecką przewagą w ludziach, broni pancernej, lotnictwie i marynarce wojennej. Agresję poprzedziły liczne prowokacje graniczne i dywersje (m. in. Gdańsk, Gliwice, Jabłonków). Uderzenie rozpoczęły jednocześnie niemieckie siły lądowe, morskie i powietrzne (65 związków taktycznych, 2 floty powietrzne, siły morskie Ost, łącznie 1 800 tys. żołnierzy, 2 500 czołgów, 2 000 samolotów). Główne siły Niemcy skierowali z Pomorza i z rejonu Wrocławia w kierunku Warszawy, następnie z Pojezierza Mazurskiego w kierunku Siedlec i Brześcia oraz ze Śląska na Lwów. Polskie siły zbrojne stoczyły szereg bitew i walk o charakterze manewrowym, np. pod Jordanowem, Żywcem i Częstochową, w Borach Tucholskich, pod Borową Górą; broniły Westerplatte, Warszawy, Modlina, Gdyni i Helu. Najbardziej krwawa i zacięta była bitwa nad Bzurą w rejonie Kutna, Łowicza i Sochaczewa, stoczona 9–20.9. przez wojska Armii „Poznań" i „Pomorze" dowodzone przez gen. T. Kutrzebę, które uderzyły w skrzydło niemieckich sił ciągnących na Warszawę. Niemcy zaangażowali tu 18 dywizji z 4, 8 i 10 armii, wspartych zmasowanym lotnictwem. 17.9. na wschodnie tereny Polski wkroczyły wojska radzieckie. 17–18.9. prezydent Rzeczypospolitej i naczelne dowództwo przekroczyli granicę rumuńską i zostali internowani. W kraju, mimo beznadziejnej sytuacji, poszczególne zgrupowania bojowe walczyły z Niemcami aż do całkowitego wyczerpania zapasów bojowych. Warszawa skapitulowała 28.9., Modlin 29.9., Hel 2.10. Ostatnią bitwę stoczyła 2–5. 10. pod Kockiem Grupa Operacyjna „Polesie" dowodzona przez gen. F. Kleeberga.
Podczas kampanii w Polsce Niemcy stracili ok. 45 tys. żołnierzy (w tym ok. 10 tys. zabitych), ok. 1000 czołgów i samochodów pancernych, ok. 200 dział i moździerzy oraz ok. 1300 zniszczonych i uszkodzonych samolotów. Straty polskie nie zostały dokładnie ustalone. Oceniane są na 200 tys. żołnierzy (w tym 65 tys. zabitych). Większość prawie milionowej armii polskiej dostała się do niewoli, część została internowana (głównie na terenie Rumunii, Węgier i ZSRR), reszta pozostała w kraju. Większość internowanych w Rumunii i na Węgrzech przedostała się następnie na Zachód, gdzie weszła w skład formowanych tam oddziałów polskich. Okupowanie Polski przez Niemców nie oznaczało jednak złożenia broni przez naród polski, który natychmiast przystąpił do odbudowy sił zbrojnych pod postacią ruchu oporu w kraju oraz wojsk regularnych na emigracji. 30.9.1939 r. premierem nowego rządu polskiego utworzonego we Francji został gen. W. Sikorski, jeden z głównych przywódców opozycji antysanacyjnej, który objął też stanowisko Naczelnego Wodza.

KAPITAN KLOSS

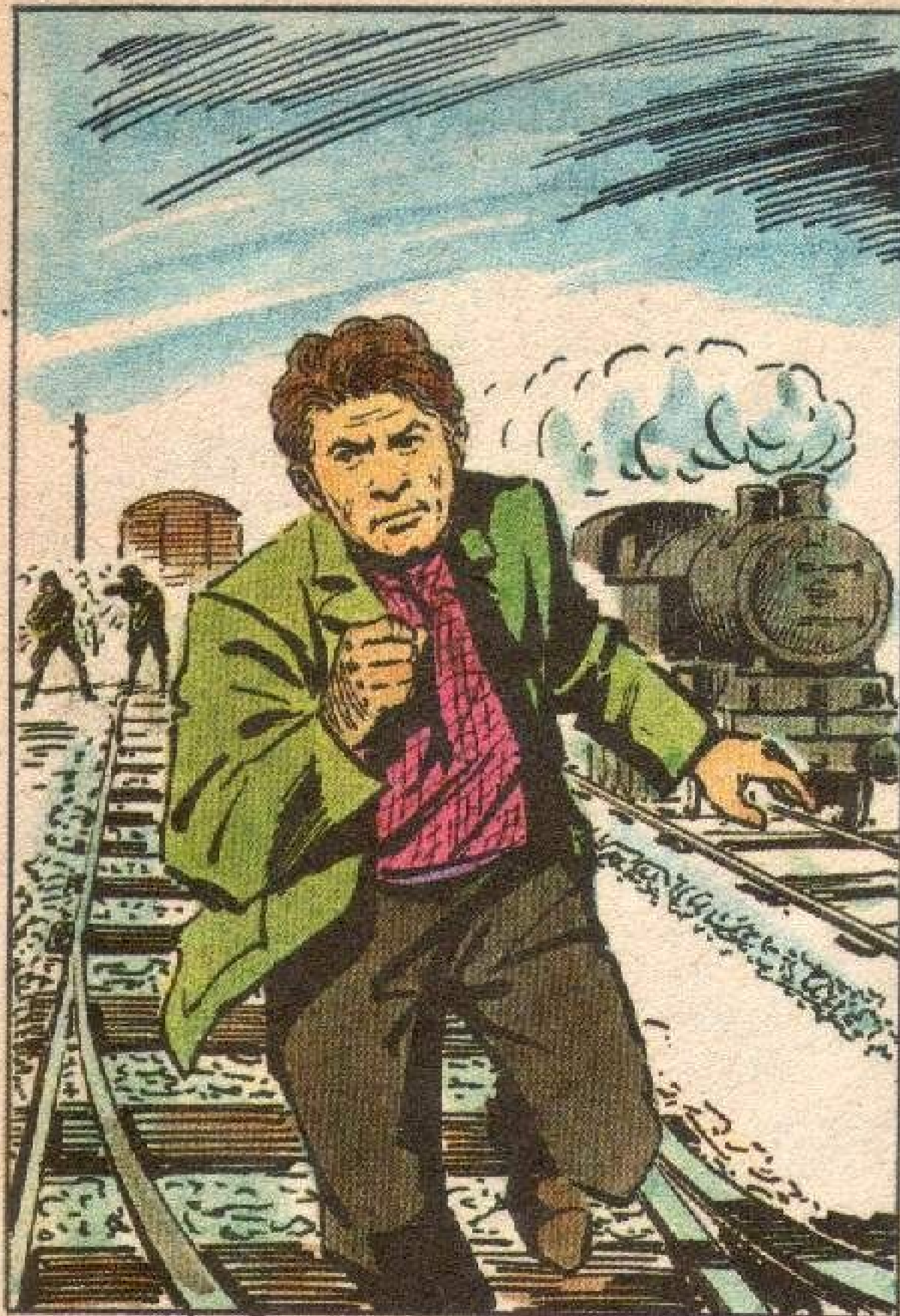
POLSKIE POMORZE, KOŚCIERZYNA. JESIEŃ 1939r. SS WYPĘDZA MIEJSCOWĄ LUDNOŚĆ.

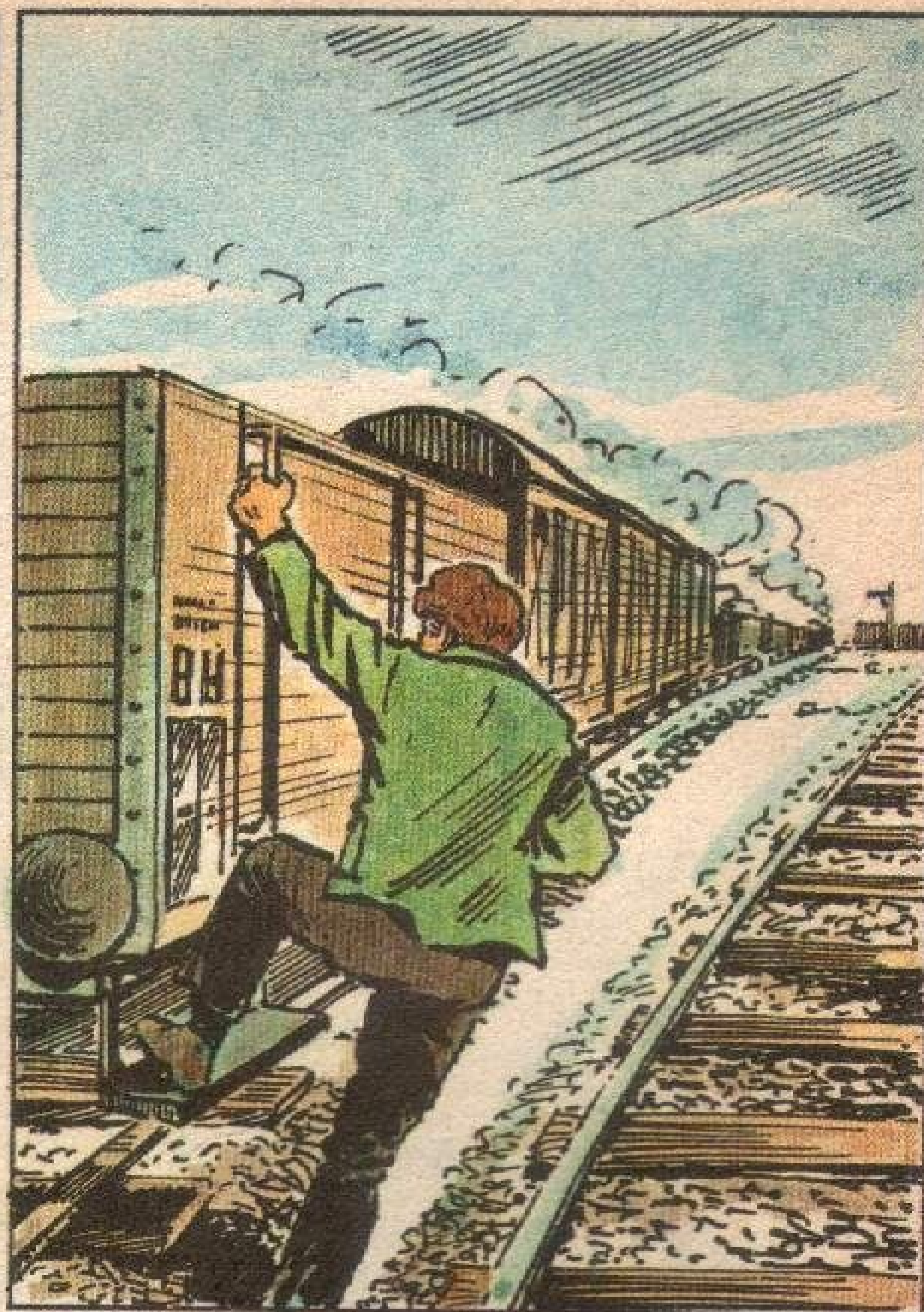

AGENT J-23

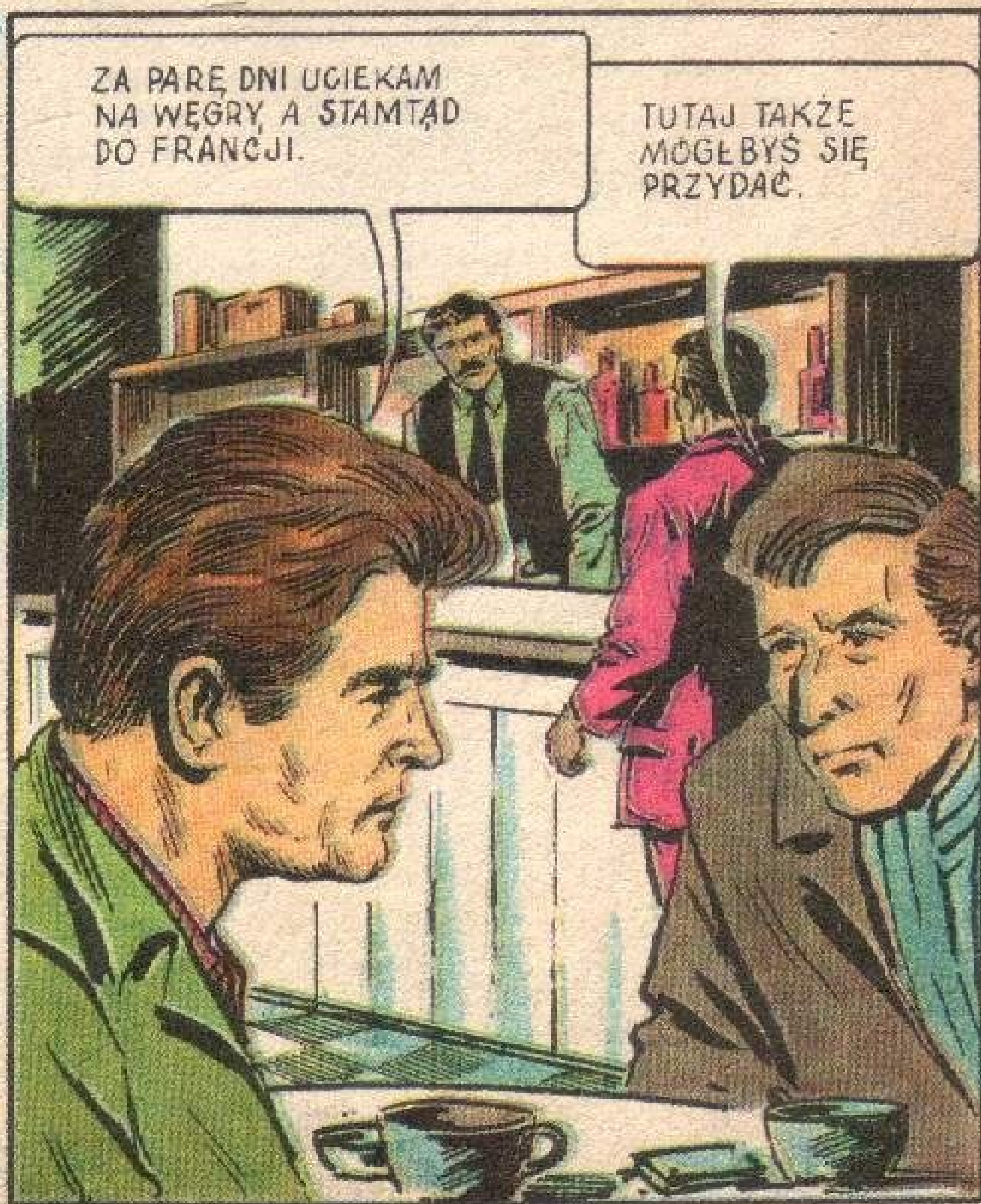

WARSZAWA, JESIEŃ 1939 ROKU...

CHLEB

W KONSPIRACYJNYM LOKALU.

CZY TY NAPRAWDĘ TAK ŚWIETNIE ZNASZ NIEMIECKI?

RĘCZĘ ZA NIEGO.

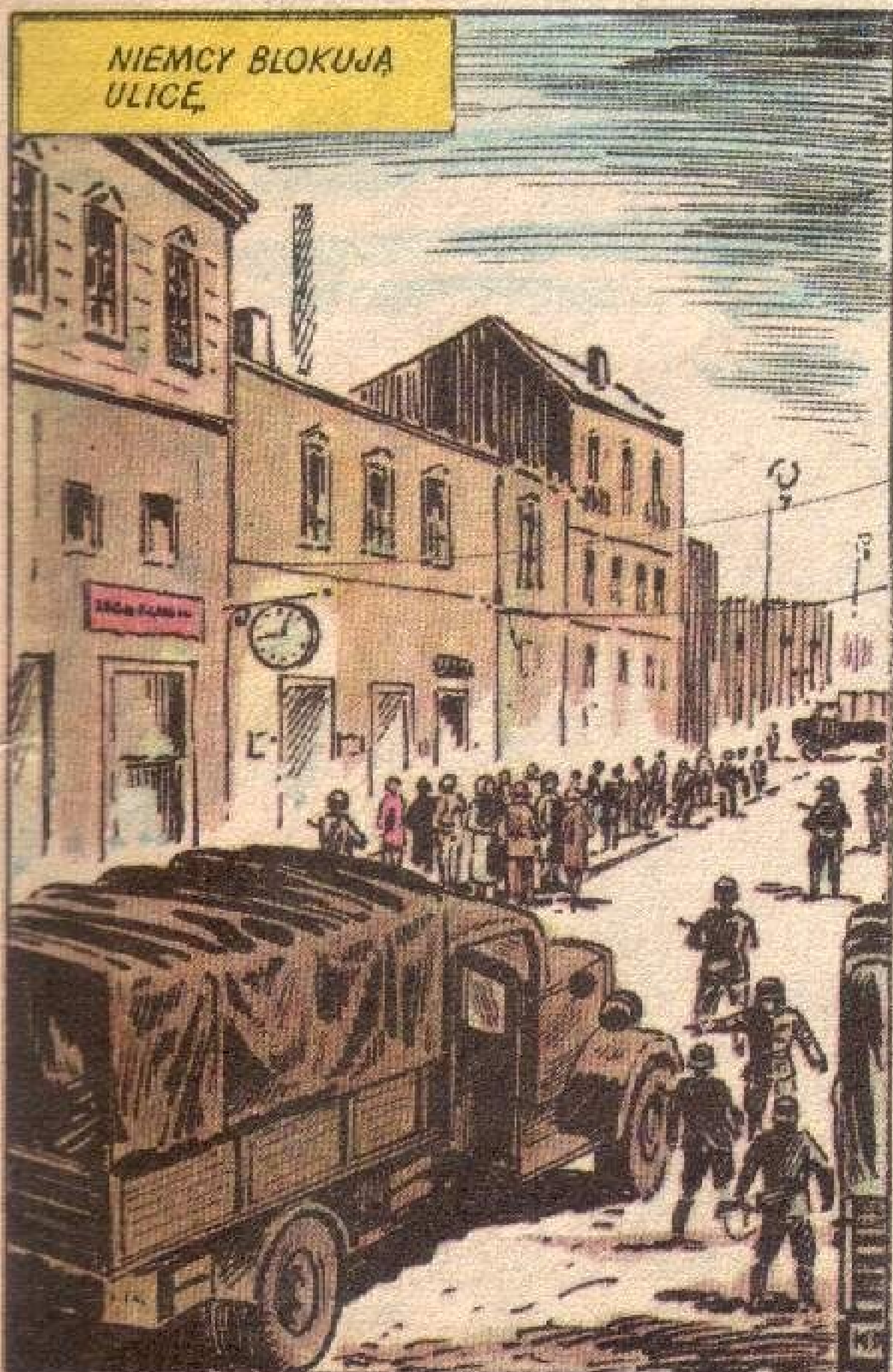
STUDIOWAŁEM NA POLITECHNICE W GDAŃSKU.

WARSZAWSKA ULICA.
UL.ZŁOTA

ŁAPANKA!

NIEMCY BLOKUJĄ ULICĘ.

PODCZAS ŁAPANKI ZOSTAJE RÓWNIEŻ SCHWYTANY STASZEK.

OBÓZ PRACY PRZYMUSOWEJ NIEDALEKO KÖNIGSBERGU.
SPOTKAŁO WAS WIELKIE SZCZĘŚCIE. TO NIE OBÓZ KONCENTRACYJNY. BĘDZIECIE PRACOWAĆ W STOCZNI. ZA PRÓBĘ UCIECZKI KULA W ŁEB!

WIOSNA 1941 r.
ZNOWU SZŁY CZOŁGI NA WSCHÓD.
WIĘC WOJNA Z ROSJĄ.

NAGLE ODEZWAŁ SIĘ SYGNAŁ ALARMOWY!

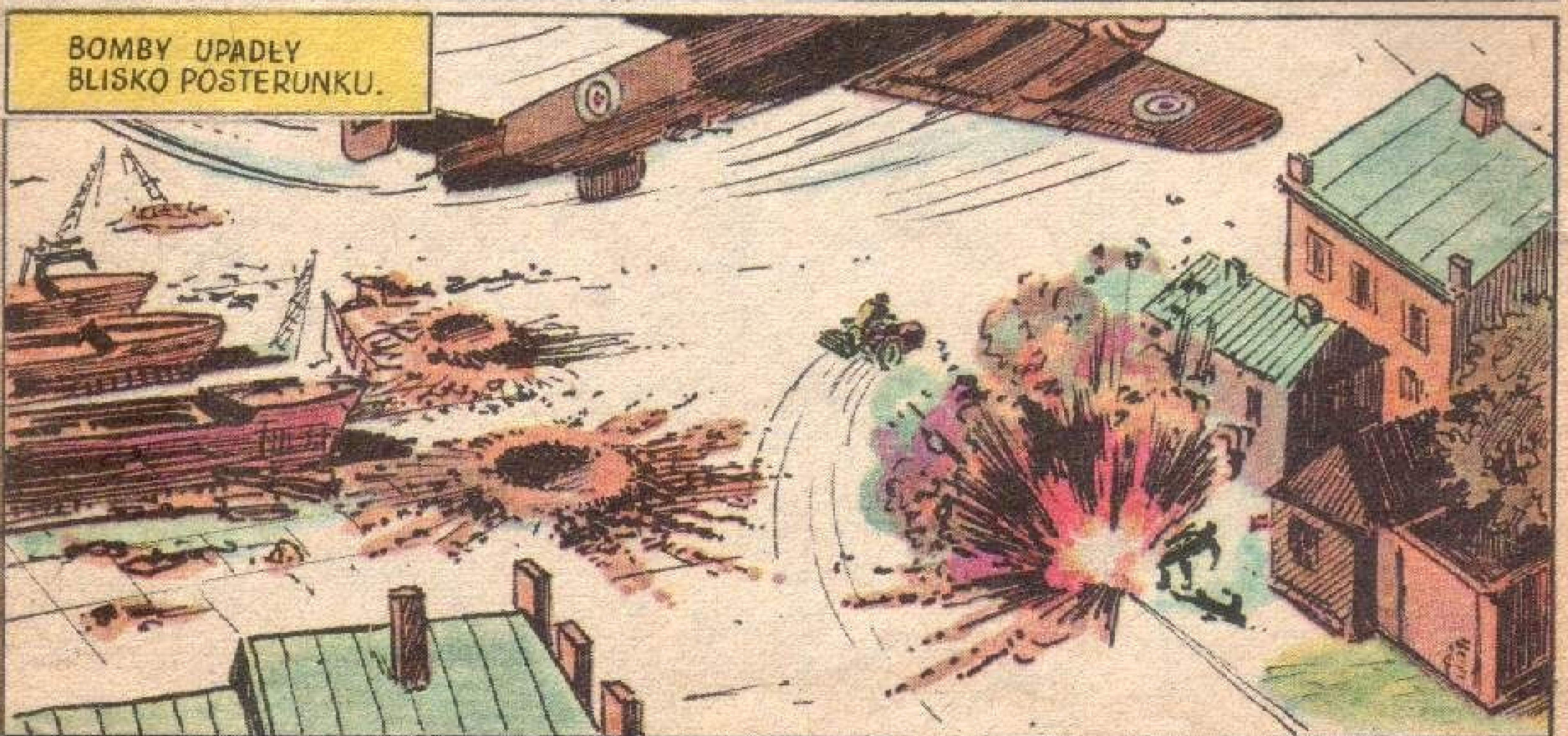
ALARM!
WSZYSCY DO BARAKÓW!

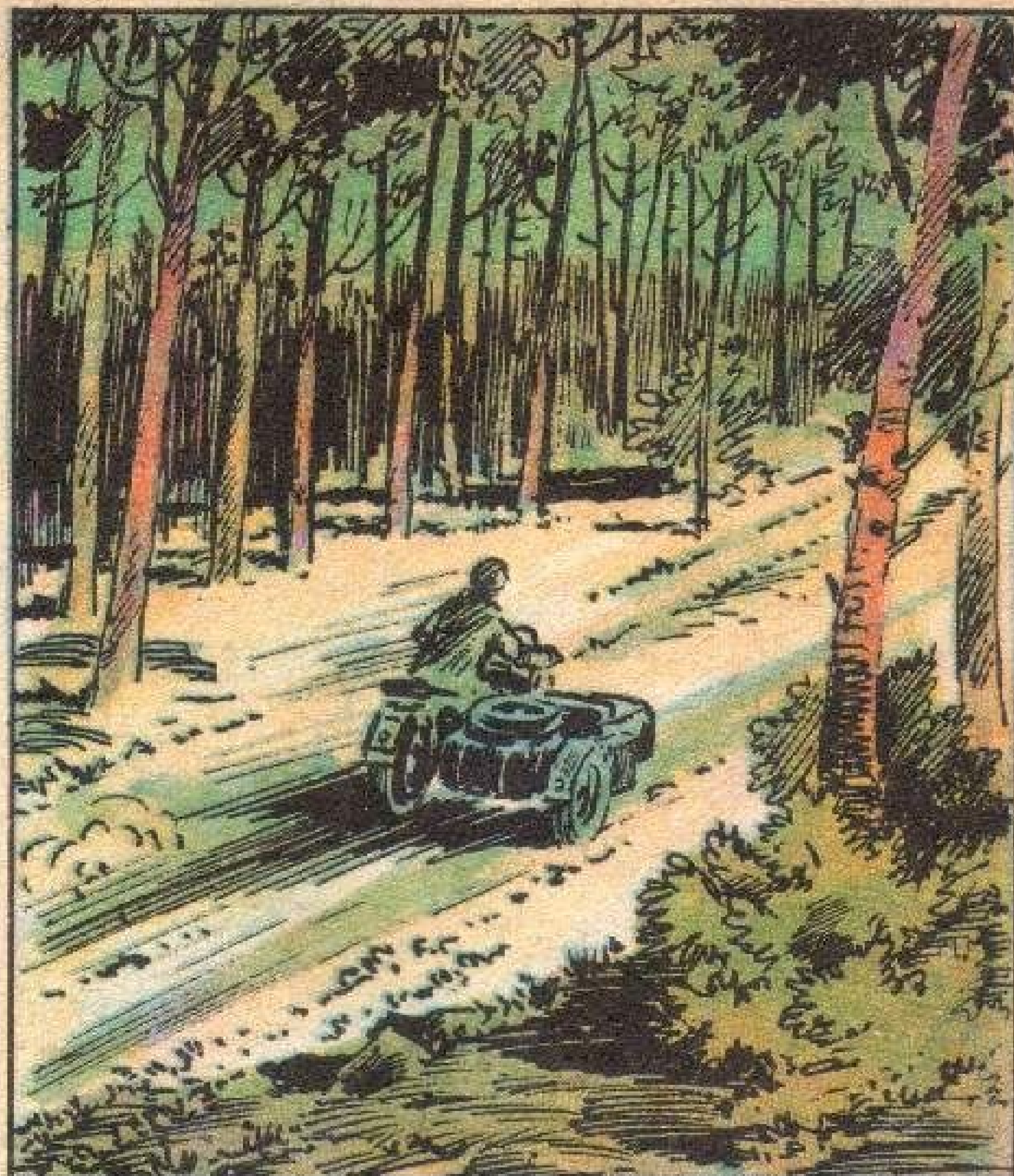

CO ZA SZCZĘŚCIE,
JEST MOTOCYKL.

STAĆ!

BOMBY UPADŁY
BLISKO POSTERUNKU.

STASZEK DOTARŁ NAD GRANICĘ RADZIECKĄ.

NIEDALEKO GRANICY OFICER RADZIECKIEGO KONTRWYWIADU PRZESŁUCHUJE NIEMCA Z LITWY, PODEJRZANEGO O WSPÓŁPRACĘ Z NIEMIECKIM WYWIADEM WOJSKOWYM.
NAZWISKO?
HANS KLOSS.

TYMCZASEM NA GRANICY...
HALT! KTO TAM JEST?
POMÓŻ MI. TO JA FRITZ. CHYBA ZŁAMAŁEM NOGĘ.

STASZEK PRZEPŁYWA GRANICZNĄ RZEKĘ.

NIE STRZELAJCIE. IDZIE PRZYJACIEL!

GABINET RADZIECKIEGO PUŁKOWNIKA KONTRWYWIADU.

TOWARZYSZU PUŁKOWNIKU, JAKIŚ POLAK, UCIEKINIER Z OBOZU PRZEKROCZYŁ GRANICĘ I DOMAGA SIĘ ROZMOWY Z DOWÓDCĄ.

PRZYPROWADZIĆ!

NAZWISKO?

STANISŁAW MOCZULSKI.

JAK BRZMI WASZE NAZWISKO?

JUŻ POWIEDZIAŁEM. CHCIAŁEM WAS ZAWIADOMIĆ, ZE NIEMCY PRZYGOTOWUJĄ UDERZENIE NA ZWIĄZEK RADZIECKI.

RADZIECKI KONTRWYWIAD POSTANOWIŁ ZAANGAŻOWAĆ STASZKA.
MA ON WCIELIĆ SIĘ W POSTAĆ AUTENTYCZNEGO KLOSSA.

STASZEK PRZYGOTOWUJE SIĘ DO NOWEJ ROLI.
ĆWICZY STRZELANIE I DŻUDO.

ZDOBYLIŚMY ZDJĘCIA LUDZI,
KTÓRZY ZNALI PRAWDZIWEGO
KLOSSA. MUSISZ ICH ZAPA-
MIĘTAĆ, ŻEBYŚ MÓGŁ ICH
ROZPOZNAĆ.

WKRÓTCE OPUŚCIMY TO MIASTECZKO,
JEŚLI UDA CI SIĘ DOSTAĆ DO NIEMCÓW
DASZ ZNAĆ, A POTEM CIĘ ODNAJDZIE-
MY. OD DZIŚ JESTEŚ „J-23".

W NIEMIECKIM SZTABIE GDZIEŚ NA FRONCIE WSCHODNIM. ROK 1942. ODPRAWA OFICERÓW U GENERAŁA. MIĘDZY NIMI STASZEK JAKO HANS KLOSS PRACOWNIK ABWEHRY.

PANOWIE, OTO PLAN NASZEGO NATARCIA.

PROSZĘ MI PRZYSZYĆ TRZY GUZIKI DO PŁASZCZA.
JACEK I IRKA CZEKAJĄ TAM NA CIEBIE „J-23".

PRZEKAŻCIE, ŻE UDERZENIE NIEMIECKIE NASTĄPI POJUTRZE O CZWARTEJ RANO W REJONIE WSI SZEPIELIKOWO.

TOWARZYSZU PUŁKOWNIKU, NOWY MELDUNEK OD „J-23".
DAWAJCIE PRĘDKO!

DOWÓDZTWO RADZIECKIEGO FRONTU.

NASZA NAJLEPSZA AGENTURA DONOSI, ŻE ATAK NASTĄPI TU.

MUSIMY UPRZEDZIĆ UDERZENIE.

NIEMIECKIE KASYNO OFICERSKIE.

JUTRO ROZPOCZYNAMY WERBUNEK ROBOTNIKÓW DO RZESZY.

CZY ONI CHĘTNIE JADĄ?

POD OSŁONĄ CIEMNOŚCI NIEMCY PRZEGRUPOWUJĄ SIŁY DO ATAKU.

CO SIĘ STAŁO, HANS?
NIC, ŚPIJ KOCHANIE.

SZTAB NIEMIECKI.
DLACZEGO DO DIABŁA ZAATAKOWALIŚCIE PRZED TERMINEM?

POLOWE STANOWISKO DOWODZENIA.
NIC NIE ROZUMIEM, PANIE GENERALE, TO IWAN ZAATAKOWAŁ, MUSIMY SIĘ WYCOFAĆ.
ANI KROKU DO TYŁU!

DZIEWCZYNA DZWONI DO KLOSSA.
MUSZĘ BIEC DO SZPITALA. NASZA OFENSYWA NIE UDAŁA SIĘ!

TYMCZASEM LOHSE W ODWECIE ZA NIEUDANĄ OFENSYWĘ URZĄDZIŁ „AKCJĘ SPECJALNĄ" W MIASTECZKU.

W MIEŚCIE DZIAŁA WROGA RADIOSTACJA. PRAWDOPODOBNIE ONA PRZEKAZAŁA INFORMACJE O PLANOWANYM PRZEZ NAS ATAKU.

OBAJ JESTEŚCIE ODPOWIEDZIALNI ZA ZNALEZIENIE MIEJSCA PRZECIEKU INFORMACJI.
NIEKTÓRZY OFICEROWIE SĄ NIEOSTROŻNI, ROZMAWIAJĄ W KASYNIE.

TO ZDRADA A NIE GADULSTWO. ICH RADIOSTACJA ROZPOCZĘŁA NADAWANIE W KILKA GODZIN PO ODPRAWIE U PANA GENERAŁA. ZNAJDĘ TĘ RADIOSTACJĘ.

POWODZENIA!

W POKOIKU ZA SKLEPEM U KRAWCA WOROBINA.
NIEMCY SĄ O DWA DOMY DALEJ, ZA CHWILĘ BĘDĄ TUTAJ.
JA WEZMĘ RADIOSTACJĘ. KOBIECIE ŁATWIEJ PRZEJŚĆ.

JACEK WEŹMIE SZYFRY I POJDZIE OGRODAMI. TYLKO CO Z AKUMULATOREM? ZA CIĘŻKI I ZA DUŻY.
UKRYJĘ GO W TYM KOSZU.

STAĆ !!
KLOSS ZOBACZYŁ, ŻE IRKĘ ZATRZYMAŁ ŻANDARM...

TO MOJA ZNAJOMA.
JAWOHL. HERR LEUTNANT.

NIE WOLNO WAM BYŁO TAK SIĘ NARAŻAĆ.
TU BĘDZIE BEZPIECZNIEJ. TEN STRYCH MA POŁĄCZENIE Z SĄSIEDNIM DOMEM, ZAWSZE MOŻNA UCIEC.

SIEDŹCIE CICHO, NIC NIE NADAWAJCIE. WPADNĘ POTEM.
NIE MAMY NAWET AKUMULATORA.

DZIEWCZYNA OBSERWUJE KLOSSA IDĄCEGO Z IRKĄ.

W MIESZKANIU STAREGO KRAWCA.

W GABINECIE LOHSEGO.
ZNALEŹLIŚMY AKUMULATOR, ALE TEN KRAWIEC O TYM NIE WIE.
DOBRZE, TRZEBA GO ŚLEDZIĆ.

CO TO ZA DZIEWCZYNA, KTÓRĄ ODPROWADZAŁEŚ?
NIE ZNAM JEJ. DŹWIGAŁA CIĘŻKĄ WALIZKĘ, POMOGŁEM.

JEŚLI MNIE OSZUKUJESZ, HANS...
POTEM CI WSZYSTKO WYJAŚNIĘ. ZATRZYMAJCIE SIĘ. PRZYPOMNIAŁEM SOBIE, ŻE MUSZĘ JESZCZE COŚ ZAŁATWIĆ.

WOROBIN JEST ŚLEDZONY. MUSZĘ ICH OSTRZEC.

MUSICIE UCIEKAĆ! IDĄ ŚLADEM WOROBINA!
ZA PÓŹNO. JUŻ TU SĄ, OTACZAJĄ DOM.

NIE DAMY SIĘ WZIĄĆ ŻYWCEM.

NIE STRZELAJCIE! TAM JEST KLOSS!

A WIĘC TO ON BYŁ ZDRAJCĄ!

GRANATY DYMNE PRZYGOTOWANE.
O BOŻE, WIĘC HANS JEST...
PODDAJ SIĘ, KLOSS! DAJĘ CI TRZY MINUTY, POTEM WYKURZĘ CIĘ DYMEM!

TRAFILI DRANIE! RATUJ SIĘ! SCHOWASZ SIĘ W SĄSIEDNIM DOMU. ZA PIECEM JEST PRZEJŚCIE.

PRZYGOTOWAĆ GRANATY DYMNE!

KLOSS WŁOŻYŁ NIEŻYJĄCEMU JACKOWI SWOJĄ KURTKĘ...

BANG!
W CHWILĘ PRZED UCIECZKĄ KLOSS RZUCIŁ GRANAT.

SAM WYMIERZYŁ SOBIE SPRAWIEDLIWOŚĆ!

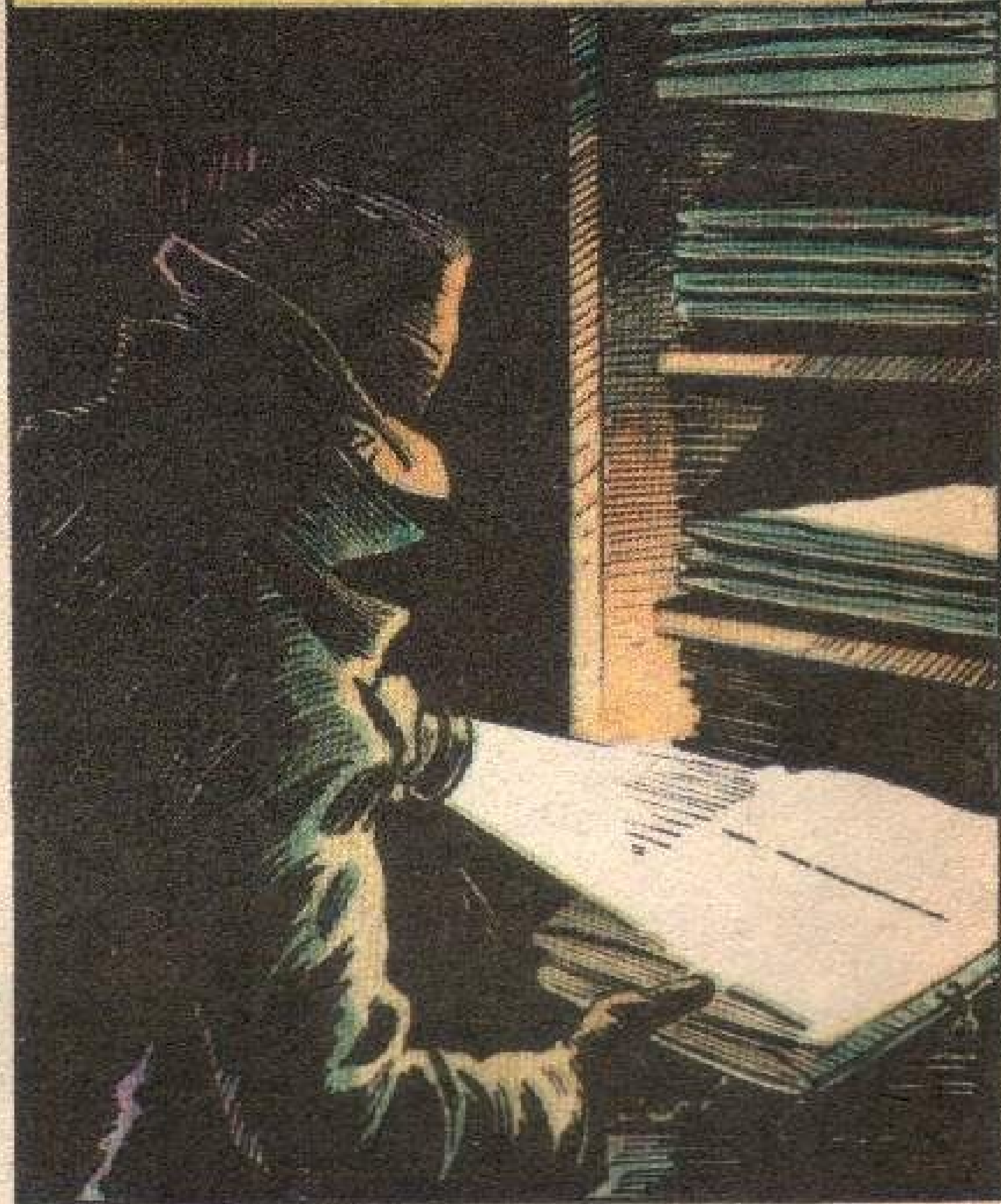

MUSZĘ DOJŚĆ DO GRANICY.

STÓJ! KTO IDZIE?
ZAWIADOMCIE CENTRALĘ, ŻE „J-23"...

RADZIECKI SAMOLOT ZABRAŁ KLOSSA.

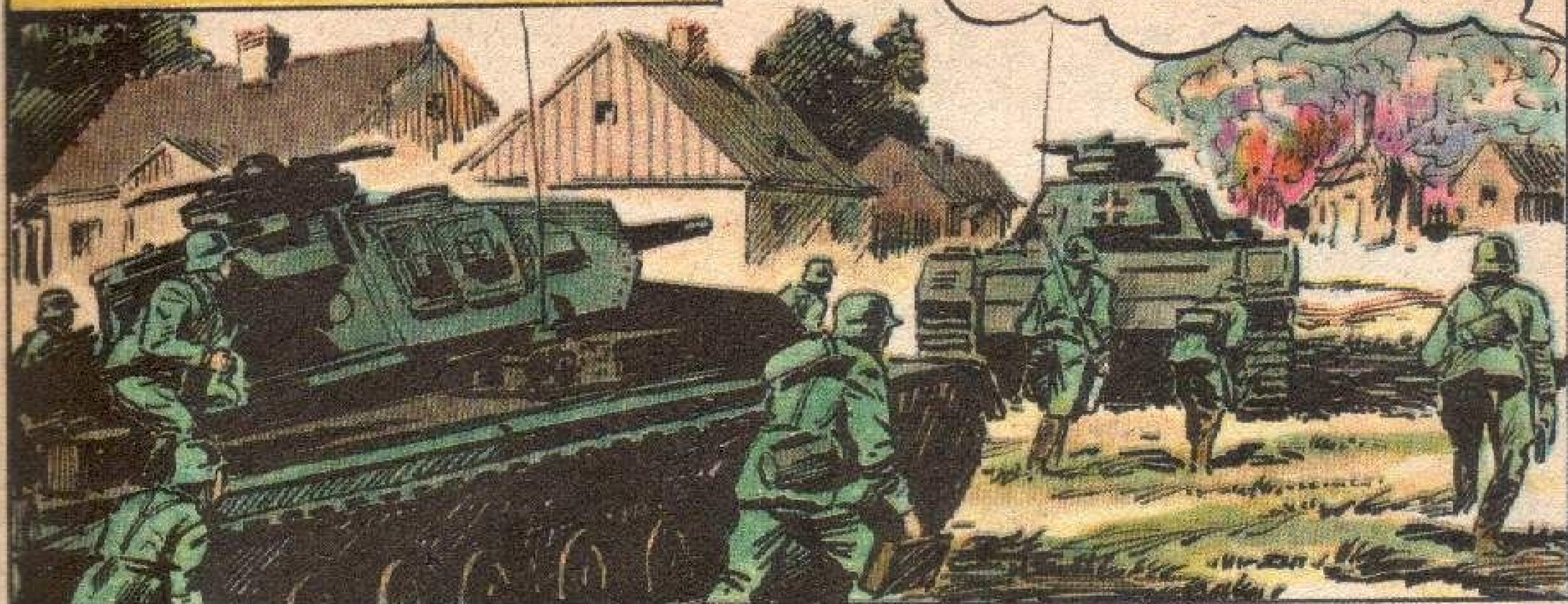

W RADZIECKIM SZPITALU...
DZIĘKUJĘ CI „J-23" DZIELNIE SIĘ SPISAŁEŚ.
MUSZĘ TAM JESZCZE WRÓCIĆ.

PRZECIEŻ ZOSTAŁEŚ ZDEMASKOWANY.
ZDEMASKOWANY ZOSTAŁ AGENT PODSZYWAJĄCY SIĘ POD KLOSSA. TERAZ WRÓCI PRAWDZIWY HANS KLOSS.

PRZECIEŻ PRAWDZIWY KLOSS SIEDZI U NAS W WIĘZIENIU.
JA NIM BĘDĘ. JEST TYLKO JEDNA TRUDNOŚĆ, W BERLINIE...

BERLIN. CENTRALNE ARCHIWUM ABWEHRY.

H. KLOSS

W ARCHIWUM BERLIŃSKIM WYMIENILIŚMY WSZYSTKIE DOKUMENTY PISANE TWOJĄ RĘKĄ, ALE MOŻESZ SIĘ JESZCZE WYCOFAĆ.
ZARYZYKUJĘ.

NIEMIECKIE CZOŁGI W JAKIEJŚ WIOSCE W ZSRR.
BRACIA! RATUNKU! JESTEM NIEMCEM!

JESTEM NIEMCEM. UCIEKŁEM Z BOLSZEWICKIEGO WIĘZIENIA.

W GESTAPO...
BYŁEM NIEMIECKIM AGENTEM NA LITWIE. PRZYPOMINA MNIE PAN SOBIE? PAN MNIE ZWERBOWAŁ.
OCZYWIŚCIE, KLOSS. TYLKO, ŻE BOLSZEWICY UKNULI PERFIDNY PLAN. ZAMIAST PANA PRZYSŁALI AGENTA. NA SZCZĘŚCIE TAMTEN JUŻ NIE ŻYJE.

PODOBNY?
GDYBYM NIE WIDZIAŁ TRUPA TAMTEGO, POWIEDZIAŁBYM, ŻE TO TEN SAM.

OCZYWIŚCIE TO NIEMOZLIWE, ŻEBY ZNOWU PODSTAWILI KOGOŚ TAK PODOBNEGO, ALE NA WSZELKI WYPADEK...

POZNA GO PAN NA PEWNO. DOKTORZE KLOSS?
NA PEWNO. ALE WAŻNIEJSZE, ŻEBY ON MNIE POZNAŁ.

STRYJ HELMUT!

DOWÓDZTWO PRZYWRÓCIŁO PANU STOPIEŃ SPRZED WOJNY. GRATULUJĘ.
POSTARAM SIĘ ZMYĆ PLAMĘ Z MOJEGO NAZWISKA.

HANS!
RZECZYWIŚCIE MAM NA IMIĘ HANS, ALE CHYBA BIERZE MNIE PANI ZA KOGOŚ INNEGO.

W RADZIECKIM SZTABIE.

TOWARZYSZU PUŁKOWNIKU, „J-23" NADAJE ZNOWU.
DOSKONALE, TO JEST NASZ NAJLEPSZY AGENT.

Konflikt fińsko-radziecki 30.11.1939 r.–12.3.1940 r. wybuchł w związku z tym, że w przeciwieństwie do Litwy, Łotwy i Estonii, Finlandia początkowo nie uznała wysuniętych pod jej adresem postulatów mających na względzie bezpieczeństwo ZSRR. Kres konfliktowi zbrojnemu położył traktat pokojowy zawarty w Moskwie, który odsunął granicę radziecko-fińska od Leningradu, przyznając ZSRR Przesmyk Karelski i miasto Wyborg.

Agresja Danii i Norwegii 9.4.–10.6.1940 r. Mimo iz natychmiast po kampanii w Polsce Niemcy przegrupowali większość swych sił na front zachodni, na granicy francusko-niemieckiej do maja 1940 r. nie prowadzono aktywnych działań. Okres ten wszedł do historii p. n. dziwnej wojny. Zimą Niemcy przygotowali plan agresji na Danię i Norwegię przewidziany jako jednoczesne uderzenie sił lądowych, morskich i powietrznych. Brytyjsko-francuski plan przeciwdziałania przewidywał wysadzenie w Norwegii desantu w sile 18 tys. ludzi i zaminowanie norweskich wód terytorialnych. 9.4.1940 r. duńskiemu ministrowi spraw zagranicznych wręczono niemiecką notę z żądaniem kapitulacji. Równocześnie wojska niemieckie dokonały inwazji. Rząd duński przyjął ultimatum i jeszcze tegoż dnia Niemcy zajęli Danię. Podobne ultimatum wręczono rządowi norweskiemu, który je odrzucił i zarządził mobilizację. Do jej dezorganizacji przyczyniło się radiowe zarządzenie Quislinga, który zorganizował w Oslo proniemiecką władzę faszystowską i stanął na czele kolaboracyjnego rządu. Mimo przeciwdziałania jednostek floty brytyjskiej, francuskiej i polskiej na Morzu Północnym i u wybrzeży norweskich, oddziały niemieckie rozpoczęły desantowanie opanowując z morza m. in. Narwik, Trondheim, Bergen, Egersund i Arendal, a z powietrza Stavanger. Do większych walk doszło jedynie w Kristiansand i na przedpolu Oslo. Wobec nikłych rezultatów mobilizacji armii norweskiej Niemcy bez trudu opanowali węzłowe obiekty i rozwinęli, w celu powiązania swych sił, działania w górzystym terenie. Do 2.5. w południowej części kraju resztki wojsk norweskich złożyły broń. Sprzymierzeni działali początkowo tylko flotą. Kiedy w północnej części Norwegii 6 dywizja zdołała stawić skuteczny opór Niemcom pod Narwikiem, w rejonie tym wylądowały jednostki brytyjskie, francuskie i polska Samodzielna Brygada Strzelców Podhalańskich, która wsławiła się bohaterskim udziałem w bitwie o Narwik. Odzyskano miasto i zepchnięto Niemców ku granicy Szwecji. Krytyczna sytuacja na froncie francuskim spowodowała jednak wycofanie sił sojuszniczych z Norwegii. W dniach 3–8.6. z rejonu Narwiku ewakuowano 24,5 tys. żołnierzy. Jednostki norweskie zostały zdemobilizowane. 10.6. w Trondheim dowództwo norweskie podpisało kapitulację. Rząd oraz część sił morskich i powietrznych ewakuowano do Anglii. W Norwegii zaczął się rozwijać ruch oporu. W kampanii norweskiej Niemcy stracili 5296 ludzi, 242 samoloty, 3 krążowniki, 10 niszczycieli, 8 okrętów podwodnych i 11 statków transportowych. Sprzymierzeni stracili łącznie 3734 ludzi, 50 samolotów, 2 krążowniki, 9 niszczycieli, 6 okrętów podwodnych, lotniskowiec i 6 statków transportowych.

W następnym zeszycie pt. **„Wsypa"** znajdziecie d. c. kroniki obejmujący okres maj – lipiec 1940 r. – niemiecka agresja na Francję, Belgię, Holandię i Luksemburg.

Wydawnictwo „Sport i Turystyka", Warszawa 1983. Wydanie II. Nakład 200.000+270 egz. M-25. Drukarnia: Lubelskie Zakłady Graficzne. Zam. 1869/82

DALSZE PRZYGODY
KAPITANA KLOSSA
W NASTĘPNYM ZESZYCIE pt.
„WSYPA"

KLOSS: **Musisz natychmiast ostrzec Bartka!**
W jego otoczeniu działa agent gestapo!
Za dwie godziny przyjdę z wiadomością kiedy należy zbombardować poligon...

CZY WIADOMOŚĆ TA DOTRZE NA CZAS DO ODDZIAŁU PARTYZANCKIEGO?
Gestapo trafia na ślad „J-23"!
Kim jest zdrajca?

O tym wszystkim przeczytacie w następnym zeszycie pt. „WSYPA".